

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΛΙΑΚΟΥ

Κυριακή του Τυφλού, 16/29.5.2011
Ιερά Μονή Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης
Φυλή Αττικής

Δι ευχών του Μητροπολίτου και πατρός ημών Κυπριανού και των αγίων πατέρων ημών Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα και Πατέρα μας, που νοερώς βρίσκεσθε παρών,
Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Ωρεών κ. Κυπριανέ,
Σεβαστοί μου Πατέρες και Μητέρες,
Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές.

Βασικό χαρακτηριστικό στοιχείο της Ιεροσύνης κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο είναι η κλήση του Θεού. Το αναφέρει άλλωστε και ο απόστολος Παύλος, στην Προς Εβραίους Επιστολή, στον Απόστολο της Κυριακής της Σταυροπροσκυνησεως: *«ουχ εαυτώ τις λαμβάνει την τιμήν, αλλά ο καλούμενος υπό του Θεού, καθάπερ και Ααρών»*. Λέγει συγκεκριμένα ο ιερός Πατήρ: *«Είναι καλό να δείξεις λίγο δισταγμό στη φωνή του Θεού, όπως παλαιότερα ο Μωυσής. Καλό είναι και το να τρέξεις με προθυμία, όταν σε καλεί, όπως ο Ααρών. Μόνο και τα δύο να γίνουν από ευσέβεια. Το πρώτο εξαιτίας της ιδικής σου αδυναμίας, το δεύτερο εξαιτίας της δυνάμεως Εκείνου που σε καλεί»*.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας λένε ότι και όσοι έχουν πάλι κλίση και κλήση, κλίση με γιώτα (πνευματική προδιάθεση) και κλήση με ήτα (ονομαστικό κάλεσμα), δεν πρέπει να βιαστούν και να προχωρούν αβασάνιστα προς το ιερό Θυσιαστήριο.

Αυτό ήταν ένα σημείο προβληματισμού για μένα για δύο λόγους. Πρώτον, διότι αισθανόμουν την αναξιότητά μου την αμαρτωλότητά μου και δεύτερον, επειδή αναμετρούσα το μέγεθος του αξιώματος της ιεροσύνης.

Γνωρίζοντας λοιπόν το μεγαλείο και το ύψος της ιεροσύνης και έχοντας επίγνωση της αναξιότητας και αμαρτωλότητάς μου αναρωτιέμαι: Πώς τα χέρια μου τα αμαρτωλά, θα κρατήσουν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού; Πώς τα ακάθαρτά μου χείλη και βέβηλα και η ακαθαρτώτερα μου γλώσσα θα αναπέμψουν ύμνους στον Θεό;

Αναλογιζόμενος αυτά ο προβληματισμός μου μεγάλωνε και γινόταν όλο και πιο ισχυρός. Τελικά αν και η κλήση (ονομαστικό κάλεσμα), για το υπόργημα της ιεροσύνης, μου είχε προταθεί από τον σεβασμιώτατο Πατέρα μας το 1990 για πρώτη φορά και αργότερα αρκετές φορές από τους πνευματικούς μου, συμπεριλαμβανομένου και του μακαριστού σεβασμιωτάτου (Σύδνεϊ) κ. Χρυσοστόμου, δεν ξέφυγα από το σχέδιο του Θεού. Υποχώρησα στην κλήση και τελικά δέχθηκα τις ευθύνες που απορρέουν από αυτή την συγκατάβαση, σκεπτόμενος ότι ο Θεός είναι εκείνος, που ανοίγει τον δρόμο στο ύψιστο υπόργημα της ιεροσύνης. Προσευχόμουν στον Πανάγαθο Θεό μας να

φωτίσει τόσο εμένα, όσο και τους διακριτικούς πατέρες και έμπειρους Πνευματικούς, εκείνοι να γίνουν το στόμα Του και να μου πουν αν πρέπει να δεχθώ ή να απορρίψω το κάλεσμα.

Θεοφιλέστατε Ωρεών κ. Κυπριανέ, από την στιγμή που ενημερώθηκα ότι η Διαρκής Ιερά Σύνοδος μας αποφάσισε να με χειροτονήσει Ιερέα, ανάμικτα συναισθήματα με συνεπήραν. Ένας συνδυασμός χαράς και φόβου. Από τη μία φόβος για την αναξιοτήτά μου για τις αμαρτίες μου και από την άλλη χαρά για το ύψιστο ονομαστικό κάλεσμα του Θεού. Για μένα από σήμερα αρχίζει μια οδός μαρτυρίου. Οδός μαρτυρίου διότι από σήμερα πρέπει να ζω για την Εκκλησία και για τους πιστούς, για το λόγω αυτό ζητώ την βοήθεια τόσο του Θεού όσο και της Υπερευλογημένης Θεοτόκου.

Επιπλέον ενημερώθηκα ότι θα μαθητεύσω δίπλα στον π. Απόστολο (Καγιόγλου). Αυτή είναι μια καλή αγγελία για μένα διότι μετά τον Πατέρα μας, κατόπιν εντολής του, τον είχα Πνευματικό και εγώ και η σύζυγός μου. Από την πείρα του ως Λειτουργού αλλά και ως Πνευματικού πολλά έχω να μάθω και να διδαχθώ. Πιστεύω ότι με τη σοφή καθοδήγησή του θα με βγάλει από τις κακοτοπιές και τους πειρασμούς του διαβόλου. Εκ των προτέρων τον ευχαριστώ και πάντοτε θα του είμαι ευγνώμων.

Θεοφιλέστατε, να εύχεσθε ο Παράκλητος να με φωτίζει, να οδηγεί τα βήματά μου στη νέα μου πορεία, της οποίας αφετηρία είναι η σημερινή ημέρα. Να εύχεσθε επίσης να επιδείξω υπακοή στους Ιερούς Κανόνες και στην Εκκλησιαστική Διοίκηση και Τάξη. Το «λάβε την παρακαταθήκην ταύτην και φύλαξον αυτήν μέχρι της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου» είναι ακριβώς η έννοια της ιεράς Παραδόσεως. Η Εκκλησία είναι ένα στράτευμα, η οποία έχει νόμους, κανόνες και πειθαρχία.

Εκ βάθους καρδιάς ευχαριστώ τον Πανάγαθο Τριαδικό Θεό, ο οποίος μέσα στο πλούσιο έλεος και την ανεξάντλητη ανοχή Του προς την ελαχιστότητά μου οικονόμησε κατ' αυτόν τον τρόπο τη ζωή μου.

Από τα βάθη της καρδιάς μου, ευχαριστώ την Υπεραγία Θεοτόκο, που με διαφύλαξε, με σκέπασε και με προστάτευσε όλα αυτά τα χρόνια. Συνέχισε Παναγία μου να είσαι για μένα Σκέπη Αγία. *«Σκέπασον με εν τη Σκέπη των πτερύγων Σου».*

Ευχαριστώ τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη και Πατέρα μας για όσα έχει κάνει για μένα, ο οποίος από μικρό παιδί με αγκάλιασε σαν στοργικός Πατέρας, με αγάπησε και με ανέθρεψε πνευματικά. Η ευλογημένη στιγμή που τον γνώρισα πριν από 41 χρόνια, αποτελεί την καλή απαρχή του σχεδίου του Θεού που φθάνει ως αυτή τη μεγάλη ώρα. Όσα έμαθα και όσα πρόκειται να μάθω, στο Πανεπιστήμιο της Ιεράς Μονής των Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης, αποτελούν τα καλύτερα εφόδια για την άσκηση των Ιερατικών καθηκόντων μου. Σήμερα θερίζει «εν αγαλλιιάσει», όσα έσπειρε στην ψυχή μου. Βέβαια πιστεύω ότι θα ήθελε ο ίδιος να τελέσει τη χειροτονία μου αν δεν ήταν κλινήρης, δεδομένου ότι την είχε προφητέψει. Το αναφέρω αυτό διότι μου είχε δώσει τον πρώτο του επιστήθιο σταυρό, που είχε ως ρασοφόρος, περίπου το 1974 με την προϋπόθεση ότι αν δεν γίνω μοναχός να τον επιστρέψω. Τα χρόνια πέρασαν και με την ευλογία του παντρεύτηκα, έκανα παιδιά και τον σταυρό δεν τον επέστρεψα. Αργότερα σ' ένα ταξίδι που ήμασταν οι δύο μας, θυμήθηκα ότι δεν είχα επιστρέψει το σταυρό και του το ανέφερα. Εκείνος τότε γελώντας μου είπε να τον κρατήσω και ότι το ράσο δεν θα το αποφύγω. Σας ευχαριστώ και πάλι Πατέρα μου και σας είμαι ευγνώμων. Γνωρίζω ότι αν και είστε σωματικά απών, αυτή την στιγμή πνευματικός είστε παρών και συμμετέχετε νοερώς στο ιερό αυτό Μυστήριο. Προσεύχομαι ο Θεός να σας δίνει πάντοτε χαρές πνευματικές, γαλήνη και ειρήνη εν Χριστώ στην ψυχή σας.

Ευχαριστίες πολλές εκφράζω σε σας, Θεοφιλέστατε, για την αγάπη, την στήριξη και την αμέριστη συμπαράσταση που μου δείξατε σε κάποιες δυσκολίες της ζωής μου. Οι ευχαριστίες μου προς το πρόσωπό σας είναι αναρίθμητες. Για όλα σας ευχαριστώ, θα προσεύχομαι να σας δίνει ο Θεός δύναμη, να σας στηρίζει και να σας ενισχύει στο δύσκολο έργο, το οποίο ως Επίσκοπος επιτελείτε. Πάντοτε θα σας είμαι ευγνώμων.

Στο πρόσωπο σας, Θεοφιλέστατε Ωρεών κ. Κυπριανέ, εκ βάθους καρδίας, ευχαριστώ τους Αγίους Αρχιερείς μας, καθώς και τους αδελφούς της Μονής για την στήριξη και την αμέριστη συμπαράσταση που μου έδειξαν αγκαλιάζοντάς με από τα παιδικά μου χρόνια μέχρι σήμερα. Σας διαβεβαιώνω ότι σας έχω μέσα στη καρδιά μου και σας νιώθω αδέρφια μου, διότι έτσι με έχει καθοδηγήσει ο πολυσέβαστος Πατέρας μας.

Ευχαριστίες πολλές εκφράζω τούτη την ώρα προς τον Πνευματικό μου οδηγό π. Γεώργιο (Γιάν), ο οποίος με παρακίνησε και με ενίσχυσε να κάνω την υπέρβαση αυτή που τόσα χρόνια δίσταζα.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνω σε όλους τους σεβαστούς Πατέρες και τις σεβαστές Μητέρες, καθώς και όλους εσάς που ήρθατε σήμερα εδώ να με τιμήσετε και να συμπροσευχηθήτε μαζί μου.

Εκ βάθους καρδίας ευχαριστώ τους κατά σάρκα γονείς μου, οι οποίοι με μεγάλωσαν με νουθεσία Κυρίου, με στήριξαν, με ενθάρρυναν και μου συμπαραστάθηκαν σε όλη τη διάρκεια της μέχρι τώρα ζωής μου. Ιδιαίτερως σας αγαπώ και σας ευγνωμονώ για ότι μου έχετε προσφέρει.

Επίσης, τυγχάνω ευγνώμων και ευχαριστώ τη σύζυγό μου Δήμητρα, καθώς και τα παιδιά μου, οι οποίοι στέκονται δίπλα μου με στηρίζουν και υπομένουν τα ελαττώματά μου. Παρακαλώ όλους σας όπως προσεύχεσθε για μένα και την οικογένεια μου, έτσι ώστε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, δια πρεσβειών της Υπερευλογημένης Θεοτόκου, των Αγίων μας Κυπριανού και Ιουστίνης, και διά των προσευχών του Πατέρα μας και των Πατέρων της Ιεράς Μονής μας, να μας στερεώνει.

Τέλος, εύχομαι σε όλους σήμερα ο Τριαδικός Θεός να ανοίξει τα μάτια των ψυχών μας και με καθαρή καρδιά να τον ομολογούμε και να τον δοξάζουμε, παρέχοντας μας το μέγα έλεός Του, όπως μας έψαλλαν τόσο κατανυκτικά οι ιεροψάλτες μας στο σημερινό Δοξαστικό: «ου μόνον γαρ του σώματος οφθαλμούς διήνοιξας, του από μήτρας πηρωθέντος, αλλά και τους της ψυχης· όθεν Θεόν σε ομολόγει τον κρυπτόμενον, και πάσι παρέχοντα το μέγα έλεος» ΑΜΗΝ.